

[Alsing Andersen.]

tingets Flertal, men at man reelt lagde Landstingets nuværende Magt over i Haanden paa Folketingets Mindretal. Det er altsaa det, Venstre interesserer sig for. Jeg forstaaer det saaledes, at man kunde tænke sig Landstinget afskaffet, naar blot man kunde bevare den Mulighed, man hidtil har haft for at standse Folketingsflertallets Vilje. Det er det reelle Resultat, vi vilde opnaa, hvis saadanne Tanker skulde gennemføres.

Det forekommer mig, at det er overordentlig interessant at se, at det altsaa er paa en saadan Linie, det moderne Venstreparti befinder sig. For os, der ønsker at udrydde dette Kineseri af Lovgivningsmaskineriet, er der ingen Fristelse i dette. Jeg ved for Resten ikke, om de paagældende Partier, der taler om saadan Beskyttelse og saadan Ret for Mindretallene, helt har gennemtænkt, hvad det vilde betyde, hvis en saadan Ret blev gennemført. De ærede Partier har jo næppe, naar de skal være ganske ærlige, meget Haab om at reducere det socialdemokratiske Parti ved Folketingsvalgene. Men en saadan Regel vilde altsaa betyde, at det socialdemokratiske Parti alene vilde være i Stand til at stoppe alt Lovgivningsarbejde her i Folketinget, selv om Venstre og Konservative blev Flertal her. Mon det egentlig var det, man havde tænkt sig ved at gennemføre en saadan Regel? Men det vilde blive Resultatet. Man kunde maaske sige, at deri skulde ligge en Fristelse for os. Det gør der ikke. Thi ser man sagligt paa Spørgsmaalet, maa man indrømme, at en saadan Regel, ligegyldigt hvem der var saa lykkelig at være Indehaver af denne Trediedel af Tingets Medlemsantal, kun kan bidrage til at forkludre Lovgivningsarbejdet og forfuske den Folkevilje, som giver sig Udtryk i et Flertal her i Rigsdagen.

Selv om der ikke er stillet noget Forslag i saa Henseende, har jeg dog følt det rigtigt at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg ønsker at understrege, at saadanne Antydninger, som Venstre her har givet med Henvisning til andre Landes Forfatninger, aldeles ikke fra vor Side kan opfattes som nogen Indrømmelse, der kan blive nogen Forhandling om.

I Betænkningen udtaler man endvidere fra Venstres og konservativ Side, at Begivenheder ogsaa under disse Kriseaar har vist, at ogsaa denne Regering kan arbejde med den nuværende Forfatning. Ja, der kan arbejdes med den nuværende Forfatning, og ikke mindst maa man jo sige, at

de to Partier Venstre og Konservative sandelig ingen Grund har til at klage over, at der ikke kan arbejdes med den nuværende Forfatning. De to Partier har sandelig i disse Aar brugt den nuværende Forfatning, saa det kan forslaa noget, over for Regeringen og over for Folketingets Flertal. Jeg forstaaer, at de ingen Grund har til at klage over, at man ikke kan arbejde med den nuværende Forfatning. De to Partier, der har Flertal i Landstinget paa Trods af, at de kun er et Mindretal blandt Vælgerne, har kunnet arbejde med Forfatningen. De har Grund til at smile velfornøjede, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gør i Øjeblikket. Der er virkelig Grund for dem til at holde paa Systemet, naar man ser paa den Indflydelse, de har haft i Kraft af det nuværende Landsting.

Jeg skal slet ikke her gaa i Enkeltheder; men i Anledning af den Bemærkning, som det konservative Mindretal gør i Betænkningen om Konverteringssspørgsmaalet, vil jeg dog understrege, at hvis Landstinget ikke havde eksisteret, saa havde et saa vigtigt Spørgsmaal som Konverteringssspørgsmaalet været løst for halvandet Aar siden. Det er den Kendsgerning, der kan slaas fast i Dag, at det ene Spørgsmaal efter det andet er blevet standset eller forfuset af det nuværende Landstingsflertal paa Grund af det System, vi har, Tokammersystemet, og at f. Eks. et saa vigtigt Spørgsmaal som Konverteringssspørgsmaalet faktisk ene og alene er strandet paa Grund af det System, som vi har i Øjeblikket.

Disse forskellige Forhold har gjort, at det, der er aktuelt i Øjeblikket, er netop Spørgsmaalet om Landstingets Afskaffelse. Det er blevet aktuelt under de sidste Aars Politik, og man kan roligt hævde, at det er Landstingsflertallet selv, der har gjort dette Spørgsmaal aktuelt. Det er da ogsaa den Linie, vi staaer paa. Det er denne Betragtning, Regeringens Forslag giver Udtryk for, og derfor indstiller vi dette Forslag til Vedtagelse uforandret.

Fra kommunistisk Side er der stillet nogle Ændringsforslag, som jeg finder det overflødig at udtale mig udførligt om. De har stillet nogle Ændringsforslag, som ikke er Udtryk for en kommunistisk Forfatning eller for kommunistiske Forfatningsønsker. Det er god opportunistisk Politik, de giver Udtryk for. De stiller et Par gode socialdemokratiske Forslag, nævner Republik, 21 Aars Valgretsaldere og nogle andre Ting. Med Kommunisme har det ikke meget at gøre. De er blevet gode Opportunister.

Men de er mere end dette; de er ogsaa